Івано-Франківськ є одним з чотирьох найменших за кількістю населення обласним центром України.

Як і кожне місто, Івано-Франківськ має свою неповторну та унікальну історію. Засновником цього міста вважають польського шляхтича Андрія Потоцького, який викупив землі стародавніх сіл Заболотття та Княгинин у межиріччі Бистриці Надвірнянської та Бистриці Солотвинської і збудував тут фортецю. Спочатку фортеця служила для захисту від набігів кримських татар, була резиденцією польських магнатів Потоцьких у галицькій землі. Фортеця отримала назву Станіславів – на честь сина Андрія Потоцького Станіслава. З часом Станіславів із фортеці перетворився на торговий, ремісничий і культурний центр Галичини. Точна дата створення міста невідома, та перша письмова згадка про Станіславів датується 1662 роком. 21 березня цього року було дозволено влаштовувати тут ярмарок й торги, а 7 травня поселення дістало магдебурзьке право.

На той час місто мало вигляд шестикутної фортеці з бастіонами. Було обнесене дерев'яними стінами і земляним валом. Трохи пізніше навколо нього спорудили кам'яні стіни та вирили глибокий рів, який був наповнений водою. Було тільки два в'їзди у місто: Галицькі (Львівські) та Тисменицькі (Кам'янецькі) ворота. Рештки цього муру збереглися донині.

Незважаючи на численні війни, протягом століття було зведено багато церков, шкіл. У 1666 році була збудована перша ратуша. Та проіснувала вона недовго. Вже у 1672 році на місці старої красувалася нова ратуша. Це була дев'ятиповерхова кругла вежа з кам'яною основою. Вона була побудована у стилі пізнього Ренесансу. Приміщення тогочасної ратуші використовувалося для засідань місцевої ради та суду. Водночас ратуша була важливим спостережливим пунктом. З її вежі можна було спостерігати не лише за наближенням до міста ворогів, а й контролювати спалахи пожеж у місті. У 1677 році чи то через ненадійну міцність, чи то через незадоволення князя Потоцького її архітектурою, другу ратушу розібрали. Третя споруда міської ратуші була завершена у 1695 році під керівництвом архітектора Беное. У своїй книзі „Ратуша" Михайло Паньків подає опис тогочасної ратуші. З його слів, вона була дев'ятиповерховою, на 5 поверсі було розміщено великий годинник. Купол вежі прикрашала фігура архангела Михаїла, пізніше австрійці зняли її і розмістили там свого орла. З південної сторони ратуші було розміщено фігуру єврея, який тримав у руках велику буханку хліба з нарисом *„один грош"*, щоб усі знали, що у Станіславові дешевий хліб. Перед ратушею на площі три рази влаштовували ярмарки.

28 вересня 1868 р. на вулиці Липовій розпочалася велика пожежа. Ринок був знищений повністю, а від ратуші залишився тільки залізний скелет. У 1870-му професор Покутинський почав будувати четверту ратушу. У фундамент було закладено пергамент з короткою історією ратуші та старі польські та австрійські монети. Будівництво закінчилось того ж року. Вчетверте ратуша перетворилася на руїни під час Першої світової війни.

Нову, п’яту ратушу почали відбудовувати аж у 1928 році. Автором проекту був інженер Трель. Через два роки постала нова споруда ратуші. В її основі лежить хрест. На 47-метровій вежі – купол. В приміщенні цієї ратуші ніколи не проводились засідання уряду. Серцем міста ратуша є символічно.

У 1959 р. у ратуші розмістився краєзнавчий музей.

Так, 1669 р. А.Потоцький заснував у Станіславові академію (духовну школу);

1672 р. збудовано кам’яний палац А.Потоцького, який в реконструйованому вигляді зберігся до наших днів;

1695р. завершено будівництво кам’яної ратуші;

1703 р збудовано католицький костел;

1729 р. в Станіславові закінчено будівництво єзуїтського костелу;

1763 р. збудовано вірменський костел;

у 1767 побудовані солодовий і варний цехи станіславівського бровару - нинішній пивзавод по вул. Новгородській, 49;

1784 р. було відкрито гімназію з п'ятикласною формою навчання, а також ще одну звичайну школу;

1797 році у місті відкрито першу жіночу та нормальну (тобто чотирьохкласну) єврейські школи.

Загалом місто може пишатися багатьма витонченими взірцями архітектури XVII - XVIII ст.

У цей період з'являються нові вулиці: Галицька, Тисменицька, Зосина Воля (тепер вул. Євгена Коновальця), Заболотівська. В місті тоді налічувалося всього 168 будинків. Околиці Станіславова нагадували села з полями, городами та пасовищами біля хат. У 1790 році прокладено першу дорогу Стрий-Станіславів-Коломия-Кути.

